

GORRIGARRI ETA APURTUTAKO LOREA

GORRIGARRI ETA APURTUTAKO LOREAK

Aiur Arana

Bazen behin zezen txiki bat zezentoki batean bizi zena. Zezen hura Gorrigarri deitzen zen. Gorrigarri baxua, argala, begi urdinduna, azal grisekoa eta indartsua zen; ez zitzaion borroka egitea gustatzen. Loreak gustatzen zitzaizkionez, baserri hartan lore bila ibiltzen zen. Zezenaren aitari borroka egitea gustatzen zitzaion eta bere lagunei ere bai.

Egun batean bere aita zezen plazara eraman zuten, eta ez zen gehiago bueltatu. Gorrigarri urduri jarri zenean bere betiko lorea ureztatzera joan zen, baina bere baserriko kideak jolasean ibiltzen zirenean lorea zapaldu egiten zuten beti, eta lorea hilda geratzen zen.

Zezenkume hura handitu zenean aker bat ezagutu zuen, eta aker hark Gorrigarrik beste zezen batekin borroka egitea nahi zuen. Akerrak zezena konbentzitzeko hau esan zion:

— Oso indartsua zara, egin ezazu borroka mesedez.

Eta Gorrigarrik erantzun zion:

— Nik ez dut inoiz borrokatuko, bakarrik lagun bat arriskuan dagoenean.

— Bai, mesedez!! — esan zion akerrak.

Minutu batzuk geroago, konbentzitu egin zuen akerrak zezena.

Hurrengo egunean, akerrak ur bidoi handi bat mugitzera derrigortu zuen, eta entrenamendu ostean borroka batera sartu zuen, baina zezenak ez zuen nahi eta marranka hasi zen.

— Muuuuuuu!!!!!! — eta akerrak segitu zuen:

— Benga, segi, aurrera, benga!!!

— Baaamm!! — kolpe handi bat eman zion ipurdian akerrak zezenari.

— Bale, bale egingo dut, baina bakarrik bidoia mugituko dut, bestea ez.

Orduan bidoia mugitu zuen 30 metro inguru. Gaua heldu zen eta Gorrigarri pentsatzen zegoen ea nola ihes egingo zuen:

— Bai, joan egingo naiz?

— Ez, hemen ondo nago?

Eta horrela egon zen hamar bat minutu.

— Bale, azkenik bai, joango naiz hemendik.

Eta han zihoan korrika, korrika gau-gauean. Menditik pasatu zen, lau mendietatik.

Tren geltoki batera heldu zenean ertzainak txirioka hasi ziren:

— Gelditu!! — esaten zioten, baina berari berdin zitzaion.

Trena hartu zuen eta zelai berde bat ikustean salto egin zuen. Korrika hasi zen eta etxe txikitxo batera heldu zenean, horren ederra iruditu zitzaion, gerturatu egin behar zela. Bat-batean neskaxa bat irten zen korrika eta Gorrigarri ere hasi zen, baina

neskatxa hura oso azkarra zen eta harrapatu egin zuen. Harrapatu ondoren etxera joateko esan zion:

— Etorri, etorri.

Baina Gorrigarrik ez zuen ulertzen, eta orduan neskak horrela hitz egin zion:

— Mu, mu mu, muuuu.

Horrek esan nahi du: etorri nire etxera.

Neskatxa hura bere aitonarekin bizi zen eta loreak saltzen zituen. Aste bat geroago, lore azoka batera joan ziren, baina zezena ez zuten eraman. Baina zezena azokarantz korrika hasi zen. Lore azokan Gorrigarri oso handia zenez, ez zen sartzen kale estuetatik eta horregatik lore asko apurtu zituen. Pertsona guztiek beldurra ziotenez, neskak esan zion:

— Joan etxera mesedez, egin niregatik, bestela guk ordaindu beharko dugu dena. Etxean zegoenean, bere lehengo lagunak etorri ziren eta hau esan zioten Gorrigarri:

— Markos zezena oso gaizki dago, hiltokira eraman dute, joan behar gara oraintxe bertan.

Eta han joan ziren guztiak korrika, eta heldu zirenean hiltokira:

— Hor dago, hor dago!! — esaten zuen batek.

— Goazen berarengana!!

Berarengana heldu zirenean, soka potolo bat moztu behar izan zuten.

— Baina nik ezin dut hori moztu, nekatuta nago korrikaldiarengatik — esaten zuen Gorrigarrik kezkatuta.

— Hartu han dagoen zerra elektrikoa.

Eta han joan zen Gorrigarri.

— Tromp, tromp, tromp — entzuten zen bere pisuarengatik.

— Hartu azkar — esaten zuen batek, Gorrigarrik zerra eskuan zuela.

Bere lagun Marti zezenak hartu zuen Gorrigarrik botatako zerra eta hartu bezain laster mozten hasi zen. Eta bai, moztu zuen, eta Markos zezena azkar-azkar irten zen, eta denek besarkada handi bat eman zioten.

— Beno, ni nire etxera noa — esan zuen Gorrigarrik.

— Ez!! Etorri gurekin — esan zion Markos zezenak.

— Bale, baina neskatxa agurtu egin behar dut.

Eta hori adostuta, Gorrigarrik neskatxa agurtu ondoren lagunekin ondo pasatzera joan zen betirako. Eta orain, ez ziotenez loreak gehiago apurtu, hantxe gelditu zen.

***Ezizena
tximista***